

Lieta T-117/05 R

Andreas Rodenbröker u.c.

pret

Eiropas Kopienų Komisiju

Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu —
Direktīva 92/43/EEK — Steidzamība — Neesamība

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojums 2005. gada 5. jūlijā II - 2596

Rīkojuma kopsavilkums

- 1. Pagaidu noregulējums — Pieņemamības nosacījumi — Prasības pieteikums — Formas prasības — Pamatu, kuri sākotnēji šķietami pamato prasītos pasākumus, izklāsts — Īss argumentu izklāsts — Pieņemamība — Nosacījumi*
(EKL 242 un 243. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 2. punkts)
- 2. Pagaidu noregulējums — Pieņemamības nosacījumi — Prasības pamata lietā pieņemamība — Neatbilstība — Ierobežojumi*
(EKL 242. un 243. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 1. punkts)

3. *Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Pagaidu pasākumi — Noteikšanas nosacījumi — Steidzamība — Būtisks un neatgriezenisks kaitējums — Pierādīšanas pienākums — Finansiāls kaitējums prasītājas materiālajam stāvoklim — Ar pietiekamu iespējamību paredzams kaitējums — Personu, kas nav prasītājs, situācijas ņemšana vērā — Izslēgšana*

(EKL 242. un 243. pants; Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. panta 2. punkts)

1. No Reglamenta 104. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem izriet, ka galvenajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, uz kuriem balstīts pieteikums, loģiski un saprotami jāizriet no paša pieteikuma par pagaidu noregulējumu teksta. Tomēr, ja par spīti pieteikuma neskaidrībai un jucekļīgajam izklāstam tajā ir virkne pamatu un argumentu, lai pierādītu, ka ir izpildīti *fumus boni juris* un steidzamības nosacījumi, uz ko pamatojoties, pretējā pusē var atbilstošā veidā iesniegt savus apsvērumus un pagaidu noregulējuma tiesnesis var tos izskatīt, pieteikumu nevar atzīt par nepieņemamu Reglamenta 104. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu neizpildes dēļ.

principā nav jārisina pagaidu noregulējuma tiesvedībā, lai pamata lieta netiktu izspriesta jau iepriekš. Tomēr gadījumos, kad ir izvirzīts jautājums par acīmredzamu tās pamata prasības nepieņemamību, uz kuru balstīts pieteikums par pagaidu noregulējumu, var rasties vajadzība konstatēt konkrētu elementu esamību, kas ļautu sākotnēji šķietami secināt, ka šāda prasība ir pieņemama.

(sal. ar 55. punktu)

(sal. ar 53. un 54. punktu)

2. Jautājums par prasības pieņemamību tiesā, kas lietu izskata pēc būtības,

3. Pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamība ir izvērtējama saistībā ar nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumus, lai novērstu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma rašanos lietas dalībniekam, kas lūdz pagaidu pasākumus. Šim lietas dalībniekam jāsniedz pierādījumi, ka tam radīšies šāda veida kaitējums, ja tam būs jāgaida līdz pamata tiesvedības beigām.

Šajā sakarā, kaut gan ir pareizi, ka, lai pagaidu noregulējuma tiesvedībā konstatētu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma esamību, nav nepieciešams, lai kaitējuma rašanās būtu pilnīgi droši pierādīta, un ir pietiekami, ja tā ir paredzama ar pietiekamu iespējamību, prasītājiem tomēr ir pienākums pierādīt faktus, ar kuriem pamatota šāda būtiska un neatgriezeniska kaitējuma paredzamā rašanās, lai tādējādi pagaidu noregulējuma tiesnesim dotu iespēju izvērtēt tā iespējamību. Līdz ar to steidzamības nosacījums nav izpildīts, ja pieteikumā norādītie apstākļi nav uzskatāmi par pastāvošu risku, bet gan nākotnē iespējamu, nedrošu un nejaušu risku.

Nevar arī ņemt vērā kaitējumu, kas iespējami nodarīts citām personām, nevis pašiem prasītājiem, jo kaitējumam, kura dēļ lieta uzskatāma par steidzamu, ir jābūt attiecināmam uz pašu prasītāju. Tāpat finansiāla rakstura kaitējumu, izņemot ārkārtas apstākļos, nevar uzskatīt par neatgriezenisku vai par grūti labojamu, ja tas vēlāk var tikt atlīdzināts ar finansiālu kompensāciju.

(sal. ar 71., 72 un 74.–76. punktu)